

har fundet Sted i Udvalget, har der, som jeg før udtalte, hos andre Medlemmer vist sig Sympati for flere af de Tanker, vi har fremsat, og det var da ikke utænkeligt, at denne Sympati kan give sig Udslag ogsaa her i Salen. Den højtærede Finansminister fremsatte i sin Tid sit mere omfattende Lovforslag om Dyrtidshjælp for at give Rigsdagen Lejlighed til at tage Stilling dertil. Vi har tilladt os at føre vort Ændringsforslag frem her i Landstinget for at give Landstingets Medlemmer Lejlighed til at tage Stilling til det, og hvis Ændringsforslagene bliver vedtaget i dette Ting, kan jeg ikke indse andet, end at der maa kunne optages en Forhandling mellem de to Ting om Lovforslaget. Det kan jo dog vel ikke være saaledes, at en Lov, der er vedtaget af Folketinget, ikke skulde kunne undergaa Ændringer ved Forhandling med det andet Tings Medlemmer.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har Ret i, at Lovforslag, der er vedtagne i Folketinget, maa kunne undergaa Ændringer i det høje Landsting. Det vilde være underligt, om jeg skulde benægte den Sætning, jeg, der mange Gange som Medlem af dette høje Ting, skønt jeg i lang Tid var ret isoleret med Hensyn til det Parti, jeg repræsenterede, har søgt at indvirke paa Lovforslags Behandling, men dette Lovforslag er jo af en ganske særlig Natur, det er et Lovforslag, om hvilket der maa skabes Enighed -- i alt Fald mente jeg det, og Folketinget mente det samme. Naar den ærede Ordfører nu siger, at han ingen Grund havde til ikke at stille sine Ændringsforslag, fordi der var Flertal imod ham i Landstingets Udvalg, saa vil jeg minde det ærede Medlem om, at det ogsaa kun var med den yderste Vanskelighed, at Folketingets Affattelse fremkom. Man maatte føre lange og møjsommelige Forhandlinger, saaledes som der ogsaa er hentydet til, hvor alle maatte bøje sig for hinanden for at fremskaffe denne Enighed. Jeg kunde meget vel forstaa det ærede Medlems Stilling, hvis det ærede Medlem ud fra den Sympati, som han mente at finde for flere af sine Forslag i Udvalget, havde kunnet skaffe Enighed her i Tinget og faa de forskellige Grupper til at stemme overens om et Forslag, der kunde indstilles til det høje Landsting. Men da det ikke er sket, mener jeg, at det ærede Medlems Aktion maatte være forbi, og det af den Grund, at der her er Momenter, som ellers ikke plejer at foreligge, nemlig

Hensynet til dem, som Lovforslaget drejer sig om. Jeg synes, at det er uheldigt og heller ikke hensynsfuldt i et saadant Tilfælde, som ellers næsten aldrig vil forekomme, at stille Forslag op, der lover Personer en Hjælp, naar man alligevel ikke kan gennemføre det.

Piper: Jeg tror ikke, at der er sket Tjenestemændene nogen stor Skade ved Fremsættelse af disse Forslag. Den Uvisshed, der i dette Øjeblik maaske endnu kan herske, og som kun har varet fra det Øjeblik, Betænkningen blev forelagt, vil jo være til Ende efter Afstemningen, hvis den højtærede Minister faar Tinget til at følge sig.

Finansministeren (Brandes): Denne Uvisshed har dog varet, fra Sagen var til første Behandling her, thi da bebudedes det jo fra Højres Side, at man vilde stille Ændringsforslag. Jeg tillod mig at advare derimod, fordi jeg ikke troede, at saadanne Ændringsforslag kunde gennemføres. Det ærede Medlem sagde, at der var Sympati for hans Forslag. Jeg behøver ikke at sige, at jeg har haft Sympati for ved denne Lejlighed at gaa videre, men jeg har maattet bøje mig, og jeg vil mene, at naar det ærede Medlem ikke kunde gennemføre, hvad han ønskede, lige saa lidt som jeg kunde gøre det, havde han ogsaa Grund til at bøje sig.

Poul Rasmussen: Den højtærede Minister talte om, hvor længe Uvisheden havde varet, og sagde, at den havde varet fra første Behandling. Men naar den højtærede Minister, som det gentagende er fremhævet, har foreslaaet eet, og Folketinget har vedtaget et andet, maa det dog være saaledes, at naar man her i Landstinget gik en Mellemsvej mellem det Standpunkt, som den højtærede Minister havde indtaget, og det Forslag, som Folketinget havde vedtaget, maatte der dog kunne være et Haab om at gennemføre en saadan Mellemsvej. Naar den højtærede Minister nu bebrejder Højre, at vi heroppe tager et Særstandpunkt, medens Højre ikke tog noget Særstandpunkt i Folketinget, vil jeg minde den højtærede Minister om, hvorledes man i Folketinget stærkt bebrejdede det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), at han stod og talte saa meget for Tjenestemændene, hvor Højre kun var nogle faa, medens Højre, hvor det betød noget, ikke gjorde noget. Men heroppe er jo Højre netop det største